

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 917/2012
14.03.2013. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Јелене Боровац и Мирјане Ђерасимовић, чланова већа, у спору по тужби тужиоца Е.Х. из С., против тужене Општине Сјеница, коју заступа Општински јавни правобранилац у Сјеници, а по пуномоћју И.Х., адвокат из С., ради поништаја решења о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 бр. 2474/11 од 24.02.2012. године, у седници већа одржаној дана 14.03.2013. године, донео је Р Е Ш Е Њ Е

УКИДА СЕ решење Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 бр. 2474/11 од 24.02.2012. године у делу којим је одбачена као недозвољена жалба тужене Општине Сјеница изјављена против допунске пресуде Основног суда у Новом Пазару, Судска јединица у Сјеници П1 14/09 од 13.07.2011. године и предмет враћа другостепеном суду да о жалби мериторно одлучи.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Новом Пазару, Судска јединица у Сјеници П1 14/09 од 16.07.2009. године одбијен је тужбени захтев за поништај решења туженог број 112-15/09 од 16.01.2009. године и број 118-1/09 од 27.01.2009. године, те да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад и распореди на радно место на које је био распоређен или на друго радно место које одговара његовој стручној спреми. Одлучено је да трошкови поступка падају на терет тужиоца.

Допунском пресудом Основног суда у Новом Пазару, Судска јединица у Сјеници П1 14/09 од 13.07.2011. године усвојен је тужбени захтев, па је утврђено да је тужилац код туженог засновао радни однос по основу постављења на дужност саобраћајног инспектора у складу са одредбама Статута Општина Сјеница, Одлуке Општинској управи Општине Сјеница и Правилника о систематизацији радних места у Општинској управи, који општи акти туженика су били на снази у моменту постављења тужиоца те да између странака постоји радно-правни однос по основу постављења, а не заснивања радног односа по основу огласа, па је утврђено да тужени није имао право да тужиоцу откаже радни однос и да донесе решење о престанку радног односа по основу незаконитог заснивања радног односа са статусом запосленог јер то није разлог за престанак радног односа за постављена лица.

Апелациони суд у Крагујевцу је решењем Гж1 бр. 2474/11 од 24.02.2012. године у ставу првом изреке, укинуо пресуду Општинског суда у Сјеници П1 14/09 од 16.07.2009. године и предмет уступио Основном суду у Новом Пазару на поновно суђење. Ставом другим изреке одбацио је као недозвољену жалбу тужене Општине Сјеница изјављену против допунске пресуде Основног суда у Новом Пазару, Судска јединица у Сјеници П1 14/09 од 13.07.2011. године.

Против другостепеног решења о одбачају жалбе као недозвољене, тужени је преко пуномоћника из реда адвоката изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Изјављена ревизија је дозвољена на основу одредбе члана 412. став 3. ЗПП ("Сл. гласник РС" 125/04 и 111/09) који се примењује на основу члана 506. став 1. важећег ЗПП ("Сл. гласник РС" 72/11).

Врховни касациони суд је побијано решење испитао у границама прописаним одредбом члана 399. у вези са чланом 412. став 5. ЗПП и одлучио као у изреци из следећих разлога:

Ревизија тужене општине изјављена против решења другостепеног суда о одбачају жалбе је основана.

Побијано решење другостепеног суда донето је уз погрешну примену одредби чл. 92. став 1. и 365. ст. 1. и 3. ЗПП и одредби члана 1. Закона о јавном правобранилаштву и члана 44. став 1. Закона о локалној самоуправи што је имало за последицу незаконитост побијаног решења.

Према становишту другостепеног суда жалба тужене општине није дозвољена јер је изјављена од неовлашћеног лица које није имало пуномоћје председника општине као лица овлашћеног за заступање тужене општине на основу члана 1. Закона о јавном правобранилаштву и члана 44. став 1. Закона о локалној самоуправи.

Жалбу против првостепене допунске пресуде у име општине изјавило је Општинско јавно правобранилаштво коме је и достављена првостепена пресуда 01.08.2011. године. Одредбом члана 1. Закона о јавном правобранилаштву прописано је да послове правне заштите имовинских права и интереса Републике Србије, аутономне покрајине, града и општине обавља Јавно правобранилаштво, ако законом или одлуком аутономне покрајине, града или општине није другачије одређено. Јавно

правобранилаштво из става 1. овог члана је законски заступник Републике, аутономне покрајине, града и општине. Законом о локалној самоуправи у члану 44. јесте прописано да председник општине представља и заступа општину. Међутим, општина је власна да на основу члана 32. тачка 8. Закона о локалној самоуправи у вези са чланом 1. Закона о јавном правобранилаштву донесе одлуку о оснивању Општинског јавног правобранилаштва и одреди његов делокруг рада. На основу Одлуке о оснивању јавног правобранилаштва Општине Сјеница од 16.12.2010. године, Општинско јавно правобранилаштво врши послове правне заштите имовинских права и интереса Општине Сјеница и њених органа као посебан орган Општине Сјеница чије је седиште у згради општине како то прописује члан 2. Одлуке. Чланом 3. Одлуке прописано је да је Општинско јавно правобранилаштво законски заступник Општине Сјеница те да функцију Општинског јавног правобранилаштва врши јавни правобранилац кога поставља скупштина општине који може имати заменика којег такође поставља скупштина општине и који послове заменика врши као сталну дужност. Одредбом члана 8. исте одлуке је прописано да Општинско јавно правобранилаштво у судском и управном поступку заступа Општину Сјеница и њене органе и организације ради остваривања њихових имовинских права и интереса и има положај законског заступника. Следом цитираних законских одредби и одредби одлуке Општине Сјеница о оснивању Јавног правобранилаштва, оно је овлашћено да заступа општину у спорној парници пред судом што обухвата и право на изјављивање редовног и ванредног правног лека у смислу члана 84. став 3. ЗПП.

Стога је погрешно резонување Апелационог суда у Крагујевцу да је жалба изјављена од Општинског јавног правобранилаштва у име тужене изјављена од неовлашћеног лица због чега је решење о одбачају жалбе укинато ревизијским решењем, те се предмет враћа другостепеном Апелационом суду да о изјављеној жалби против првостепене допунске пресуде мериторно одлучи јер је у супротном ускраћено право тужене на правни лек што је утицало на правилност и законитост побијаног решења. На основу изложеног и члана 406. став 1. у вези са чланом 412. став 5. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа

судија

Стојан Јокић, с.р.